

VII Memorial Mompou-Bravo

Concerts d'homenatge al
matrimoni del compositor
Frederic Mompou i la
concertista Carme Bravo

120è aniversari del naixement del compositor

Ateneu Barcelonès / Sala Oriol Bohigas

Divendres 12 de juliol de 2013, recital de veu i piano.

Divendres 19 de juliol de 2013, concert de piano.



Organitzen:



Col·labora:

Ateneu Barcelonès
A B C D E F G H I J K
L M N O P Q R S T U
V W X Y Z



Més informació:

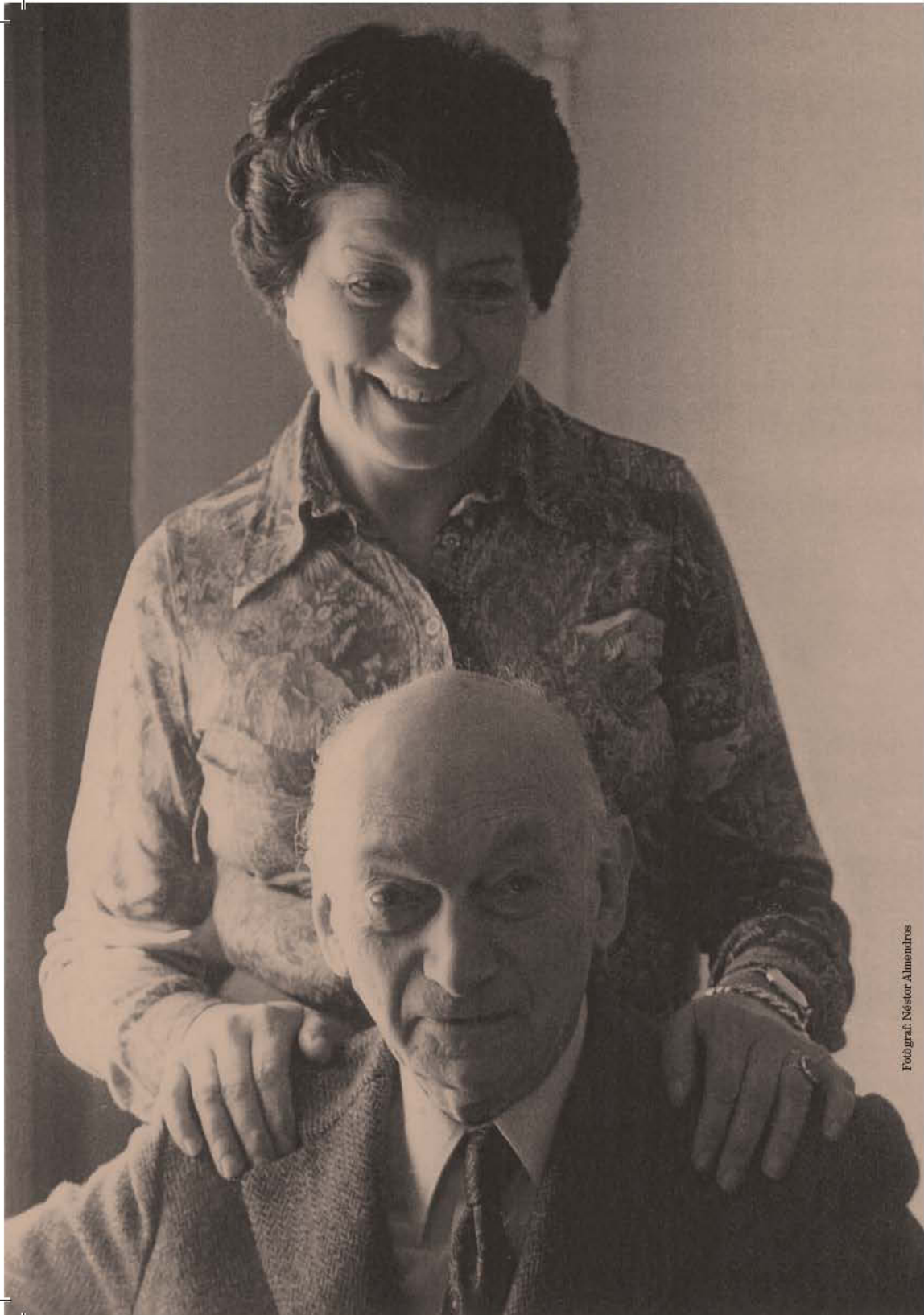
Tel. 93 2181481 - info@fundaciomompou.cat - www.fundaciomompou.cat

Tel. 93 2153657 - jmb@jmbarcelona.com - www.jmbarcelona.com

Passeig de Gràcia, 108, 1r 2a - 08008 Barcelona



**Fundació
Frederic Mompou**



Fotògraf: Néstor Almenéndez

VII Memorial Mompou-Bravo

Concerts d'homenatge al matrimoni del compositor Frederic Mompou i la concertista Carme Bravo

Amb aquest VII Memorial, tanquem oficiosament el nostre "Any Mompou", que abarcava de l'abril del 2012 fins al juny del 2013, en què es recorda el 26è aniversari del seu traspàs. Durant aquest temps, s'ha sentit la seva música. Els "Improperis" han sonat a Tòquio i a Cervera i la resta de la seva obra, arreu.

La Fundació Mompou ha ajudat a la reedició de la biografia del Mestre, de Clara Janés. Ha sortit un nou llibre "LEtern Recomençar" d'Adolf Pla, amb la integral de l'obra en 4 cds. S'ha celebrat un Simposi Mompou a l'ESMUC i s'ha muntat l'exposició "El so de la llum. Mompou / Gaudí" que encara es pot visitar al Museu de la Música fins a finals d'agost d'enguany. S'han gravat diversos discs memorables.

La Fundació agraeix l'esforç i dedicació de totes les persones que han fet possible aquestes fites, ja que la Fundació no té l'envergadura per abastar-les. Jo, personalment, els dono les gràcies, admirat.

Joan Millà
President de la Fundació Frederic Mompou

Concert a càrrec de Júlia Arnó, soprano i Montse Massaguer, piano
Ateneu Barcelonès (Sala Oriol Bohigas)

Divendres 12 de juliol de 2013 – 21h.

1a part

Lhora grisa (text de M. Blancafort) Frederic Mompou
(1893-1987)

Cançó de la fira (text de T. Garcés)

Sant Martí (text de M. P. Ribot)

Jo et presentia com la mar (text de J. Janés)

Pastoral (text de J. R. Jiménez)

Volverán las oscuras golondrinas (text de G. A. Bécquer)

Música en Compostela

Aureana do Sil (text de R. Cabanillas) Frederic Mompou

Meus irmans (text de R. Cabanillas) Xavier Montsalvatge
(1912-2002)

Ceiño da miña aldea (text de R. Cabanillas) Manuel Blancafort
(1897-1987)

As froliñas dos toxos (text d'A. Noriega) Eduard Toldrà
(1895-1962)

2a part

Joc (text de T. Garcés) Joan Massià (1890-1969)

Oblit (text de T. Garcés)

Amor meu (text de T. Garcés)

Lhort (text de J. Maragall) Eduard Toldrà

Els obercoocs i les petites collidores (text de J. Carner)

Cançó incerta (text de J. Carner)

Vinyes verdes (text de J. M. de Segarra)

Abril (text de T. Catasús)

Recança (text de J. Carner)

A muntanya (text de J. Carner)

Júlia Arnó, soprano

Nascuda a Torredembarra, realitza estudis de Cant i Música de Cambra amb M.Teresa Valls, Anna Ricci, Marimí del Pozo, Àngel Soler i Joan Ferrer. Ha rebut classes magistrals de les sopranos Kym Amps, María Orán, M. Dolors Aldea i Marimí del Pozo. Participa en muntatges de teatre musical dirigits per Ramon Simó, Magda Puyo, Isabel Soriano, Lluís Solà i Xavier Albertí, entre d'altres. Ha participat en cursos especialitzats en diversos estils del cant que abarquen des de la música barroca a la contemporània, passant pel lied i l'òpera.

Ha realitzat concerts com a solista per nombrosos llocs del territori català i espanyol, així com a França i Anglaterra acompanyada per pianistes com Àngel Soler, Miguel Zanetti, Aurelio Virivay, Manel Cabero, Carme Bravo, Eladi Dalmau, Montse Massaguer, i per orquestres com la JONDE i la *Royal Philharmonic Orchestra*.

Ha format part de la companyia "Òpera Alternativa" de Barcelona amb la que ha estrenat òperes contemporànies. Ha realitzat diverses gravacions dedicades a compositors contemporanis catalans, entre les que cal destacar "Joaquim Homs, un retrat", amb el clarinetista Oriol Romaní i el pianista Emili Brugalla. Cal destacar, també, l'enregistrament de l'obra integral per a veu i piano d'Eduard Toldrà, amb la pianista Montse Massaguer (discogràfica Anacrusi).

Entre les seves actuacions més representatives cal esmentar el seu debut en el món de l'òpera clàssica amb "Manon" de G. Massenet a Argelès (França), els homenatges a les cantants Conxita Badia i Anna Ricci al Foyer del Gran Teatre del Liceu i la seva participació en obres de Vivaldi i Haydn amb la *Royal Philharmonic Orchestra* a Anglaterra.

Compagina la seva tasca com a cantant i pedagoga amb la de logopeda, especialitat en la que també és titulada.

Montse Massaguer, piano

Inicia els estudis musicals a Girona amb Rosa Ciurana, i acaba el grau superior al Conservatori de Badalona amb Eulàlia Solé. Ha participat en diferents cursets i Master Classes impartits per Luiz de Moura Castro, Peter Eicher, Josep M. Colom, Maria Joao Pires i Jean Pierre Dupuy, entre d'altres.

Ha estat becada per Joventuts Musicals de Girona, per l'INAEM (Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música), per la *Mannes School of Music* i per la CIRIT (Comissió Interdepartamental per a la Recerca i Investigació Tecnològica), mitjançant la qual ha estudiat amb Nina Svetlanova a la *Manhattan School of Music* de Nova York, on obté el *Master of Performance* l'any 1993. Ha estudiat el repertori vocal amb Donald Nold, Paul Shilawsky i Wolfram Rieger.

Ha col·laborat amb diverses formacions musicals, com ara el Grup de Cambra del Conservatori de Badalona, el *Manhattan School Contemporary Ensemble*, l'Orquestra "Da Camera", la Fundació Boris Vian, el Murtra Ensemble, etc.

La seva presència com a solista ha estat sol·licitada per festivals com el Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Festival d'Estiu Grec de Barcelona, Festival Internacional Castell de Peralada, Quinzena Musical de San Sebastián, Festival Internacional de Santander, Festival Internacional de Sevilla, Festival Internacional de Torroella de Montgrí, Festival de Músiques Religioses de Girona.

Ha enregistrat per Radio Nacional d'Espanya, Catalunya Música, COM Ràdio i RAI.

Juntament amb la mezzo-soprano Titon Frauca ha enregistrat l'obra completa de Frederic Mompou per a veu i piano (discogràfica Anacrusi) i la integral per a veu i piano d'Eduard Toldrà amb la soprano Júlia Arnó (discogràfica Anacrusi).

És membre estable del grup d'improvisació *free* "MIS".

Concert a càrrec d'Elena Riu, piano

Ateneu Barcelonès (Sala Oriol Bohigas)

Divendres 19 de juliol de 2013 — 21h.

1a part

Cançó i Dansa núm. 10	F. Mompou (1893-1987)
Invençió núm. 1 (Dedicada a Elena Riu) *	Diana Arismendi (1962)
Simfonia núm. 5 en Mi bemoll	J. S. Bach (1685-1750)
Invençió núm. 2 (Dedicada a Elena Riu) *	Diana Arismendi
Simfonia núm. 6 en Mi major	Johann Sebastian Bach
Invençió núm. 3 (Dedicada a Elena Riu) *	Diana Arismendi
Invençió núm. 4 en Re menor	Johann Sebastian Bach
Invention	Sofia Gubaidulina (1931)
Invention IV *	Huw Watkins (1976)
Invençió núm. 1 en Do major	Johann Sebastian Bach
Two-part Invention in three parts	Henry Cowel (1897-1965)
Invençió núm. 10 en Sol major	Johann Sebastian Bach
Invençió *	Alfredo Rugeles (1949)
Poeta Reflexionando *	Lola Perrin (1958)

* *Estrena a Espanya*

2a part

Night Pieces (Neu, lluna, flors, estrelles)	Peter Sculthorpe (1929)
Charmes	Frederic Mompou

Invençons i visions

“Invençons” és el resultat d’un procés creatiu que busca noves connexions entre Bach i compositors contemporanis que han reformulat les seves idees tot fent servir paràmetres, estils i llenguatges musicals molt diferents. En aquesta exploració es revelen relacions latents entre allò vell i allò nou, on les fronteres entre estils s’han fos en un constant intercanvi i una renovació de promeses entre esferes que normalment no haurien de co-existir.

Inventar és tornar a veure. Com quasi tota la seva obra, foren creades per a l’ensenyament. Les Invençons i Simfonies de Bach foren una de les seves composicions més populars. L’enginy i gràcia, la recerca interminable de re-creació les han convertit en models de creativitat que han influït en la majoria dels pianistes i compositors passats i presents. Concebudes de motius diminuts que –a través d’un procés de constant permutació i ressuscitació, on cada cèl·lula és redescoberta una i una altra vegada com a un tot- evolucionen fins a convertir-se en una obra d’art.

Amb aquest programa m’he embarcat en un procés similar de re-creació. He escollit un grup de peces que destil·len material nou de l’antic. Comparteixo amb el compositor Frederic Mompou l’afinitat amb la brevetat i la miniatura. Aquest programa és el resultat d’aquest interès.

Elena Riu, pianista
Londres, 2013

Tres Invençons a dues veus

Aquestes tres breus invençons a dos per a piano sol les vaig escriure, una vegada més, a sol·licitud de la meva estimada amiga i gran pianista Elena Riu, musa i intèrpret de la meua obra per a piano. Les peces minúscules, compostes en un temps molt breu, estan inspirades en el Bach que m’acompanyà durant la infantesa i adolescència i en l’expressiu i essencial Anton Webern que m’enlluernà i fascinà durant la joventut. Els motius, brevíssims, tenen gran llibertat contrapuntística, en un tractament a dues veus que m’obliga a anar a l’essència de cada nota que semblen tenir, cadascuna, no només un color particular, sinó també la seva pròpia fragància.

Diana Arismendi
2013

Elena Riu, piano

La pianista hispanoamericana Elena Riu, filla del filòsof lleidatà Frederic Riu i Ferrer (exiliat a Venèçuela després de la Guerra Civil) ha estrenat, encarregat, editat, enregistrat i publicat més de quaranta obres de la música dels nostres dies, entre les que s’inclouen *Ypakoe*, l’obra que el compositor britànic John Tavener va escriure per a ella. La revista *The Gramophone* va qualificar *Piano Icons for the 21st Century* –el seu primer disc- dedicat a la música contemporània (també amb obres de Frederic Mompou): “El meu disc del 2000 és, sense dubte, l’extraordinari disc de música del segle XX d’Elena Riu.”

L’any passat, amb Melvyn Tan i Howard Shelley, va realitzar una gravació de repertori hispanoamericà per a l’*Associated Board of the Royal Schools of Music* del Regne Unit.

La destacada projecció internacional de Riu l’ha presentada als festivals i escenaris més importants del món incloent-hi recitals a Los Angeles, Àfrica (Kinjani Festival), Irlanda, Sudamèrica, Espanya, França, República Txeca i el Regne Unit. Recentment s’ha presentat al *Festival Latinoamericano, New Quays* i ha fet una gira pels Estats Units. Ha ofert classes magistrals en el *Royal Northern College of Music* i el *California Institute for the Arts*.

El seu projecte visionari *Salsa Nueva* va crear un nou repertori contemporani per a piano, només amb 16 obres inspirades per la salsa publicades internacionalment per *Boosey and Hawkes* i guardonat pel *Arts Council* d’Anglaterra. Estrenat en el prestigiós Festival Internacional *Rhythm Sticks* al *South Bank Centre* de Londres i en el *Dartington International Summer School*, així com presentacions en el *Royal Festival Hall* amb Bebo Valdez i el Cigala. Les obres foren enregistrades pel segell britànic SOMM Recordings.

L’any 2009, va registrar *Elena Riu’s R’n’B Collection*, on s’inclouen 17 obres noves per a piano encarregades, estrenades i editades per la pianista.

La pianista ha estat directora artística del festival *La Nueva Iberia. New Quays*, la sèrie de música contemporània per a teclat a Londres, la va fer aparèixer a la de *Classical Music*. El seu cd amb obres d’Antoni Soler es va presentar al *Wigmore Hall* de Londres i ha rebut excel·lents crítiques.

L*American Record Guide* va escriure: “En les seves interpretacions, la pianista veneçolana Elena Riu ofereix tot el seu virtuosisme, color i refinament que es pot desitjar.”

Recentment, Elena Riu s’ha presentat al *Bolivar Hall* de Londres, al *Sounds Venezuela Festival* del *South Bank Centre* de Londres, *Sutton House Recital Series*, *Out of the Cage festival* a TrinityLaban i *Jackdaws Music Education Trust*. Elena Riu és catedràtica de piano al *Trinity College of Music* de Londres (actualment *TrinityLaban*).

Notes sobre el VII Memorial Mompou-Bravo

Cada any per aquest temps, com a homenatge-record al matrimoni Mompou-Bravo, la Fundació Mompou organitza el Memorial. La voluntat de la Fundació Mompou és que aquests concerts recordin no només el seu nom i obra, sinó la seva època i les seves relacions. La Fundació voldria fer el retrat, cada vegada, d’un temps i un moment. Una instantània de l’esperit d’una ciutat i un poble.

Com va dir l’eminent pianista Ricard Viñes, Frederic Mompou no feia escola: ell era el mestre i el seu alumne. És cert. Però va influir i es va deixar influir per “l’aire del temps” del seu moment. Poetes, pensadors, compositors, amics i crítics van deixar en els seus pensaments i anècdotes un polsim del que Frederic Mompou no volgué pas protegir-se. No vivia en una bombolla asèptica, sinó que desitjava viure en la solitud de les grans ciutats.

Aquest any, al primer concert retornem a la veu femenina, instrument tan ben treballat en l’obra de Mompou i els altres compositors coetanis. El programa n’és exemple. Mompou i Toldrà, amb la companyia, d’una banda, del gran i exquisit intèrpret i compositor Joan Massià i, per l’altra, un record a una iniciativa que fou un espai de llibertat i germanor d’aquella època durant anys: la “Música en Compostela”, jornades internacionals de trobades amb cursos, congressos, simposis i, sobretot, contactes entre les diverses cultures hispàniques, i encara actualment viva des de l’any 1958.

D’aquesta font, i fruit d’una iniciativa del crític musical Antonio Fernández Cid, home de molta influència al seu temps, va néixer el cicle “Doce canciones gallegas”, seguides per les “22 Cançons sobre

textos de poetas ouresencs”. Avui, les intèrprets n’agrupen quatre de quatre “estrelles” de la composició al nostre país i que també representen la lírica d’aquella bella nació.

Al segon concert, l’intèrpret és Elena Riu. Llegirem després el seu currículum, però ella era amiga de Carme Bravo, que la va nomenar “ambaixadora de Frederic Mompou” a Anglaterra per la devoció al compositor. Ella esmerçà el seu temps i coneixences per aconseguir una còpia de la filmació del ballet *House of Birds*, de Frederic Mompou, que s’estrenà a Londres l’any 1955. Recordem que l’any passat, el recital del VI Memorial fou justament la suite del ballet i al voltant de la relació de Mompou amb el món de la dansa, amb les “Variacions sobre un tema de Chopin”.

Elena Riu és veneçolana, llatinoamericana, i el seu mestratge la fa eix entre el “pinyol” de la música (J. S. Bach) i el món sudamericà dels compositors i músics actuals. El seu programa és, de fet, un joc de miralls. Hi ha, però, també un homenatge a Sofia Gubaidulina (1931), compositora contemporània russa que té ja un reconeixement universal, però que aquí encara es pot dir que és desconeguda. I també a Peter Sculthorpe, autor nascut a Tasmània l’any 1929 que és una celebritat a Austràlia, amb una llarga obra tant orquestral com instrumental, fins i tot amb un parell d’òperes, molt interessat en la música aborígen del seu país i qui, per la seva fama, fou nomenat *Australian Living Treasure*.

Joan Millà

President de la Fundació Frederic Mompou

A handwritten signature in black ink, appearing to read "F. Mompou". The signature is written in a cursive, flowing style with a long, sweeping arch over the first few letters.